

عنوان مقاله:

آزمون رابطه ضریب فازی نوآوری، قدرت بازاری، و بازدهی سهام: شواهدی از اثرهای رقابتگریزی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و بودجه، دوره 25، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سمانه نورانی آزاد - *Assistant Professor of Economics, Payame Noor University, Tehran, Iran*

عرفانه راسخ جهرمی - *Faculty Member of Economics, Payame Noor University, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

هدف محوری پژوهش حاضر، بررسی رابطه بین ضریب نوآوری، قدرت بازاری، و بازدهی سهام در شرکت‌های بورس اوراق بهادار تهران است. بنابراین، از داده‌های ۱۵۳ شرکت بورسی در بازه زمانی ۱۳۸۶-۱۳۹۷ و مدل رگرسیون انتقال ملایم پنلی استفاده میشود تا ارتباط بین ضریب قدرت بازاری و نوآوری، و ضریب فناوری و بازدهی سهام مورد بررسی قرار گیرد. نتایج پژوهش در معادله ضریب نوآوری و بازدهی سهام به روشنی نشان می‌دهد که رابطه غیرخطی بین متغیرهای مورد بررسی وجود دارد و در معادله ضریب نوآوری با افزایش قدرت بازاری به عنوان متغیر انتقال تا سطح آستانه، ضریب نوآوری افزایشی و معنادار، و با گذر از این سطح کاهشی و معنادار است. علاوه بر این، در معادله بازدهی سهام، با افزایش نوآوری پیش و پس از سطح آستانه این روند ادامه دارد. در مجموع، نتایج مربوط به دو معادله ضریب فناوری و بازدهی سهام بیان می‌کند که در شرکت‌های فعال بورس اوراق بهادار تهران رابطه نامتقارن غیرخطی و لا معکوس بین قدرت بازاری و ضریب نوآوری از یکسو، و ضریب نوآوری و بازدهی سهام از سوی دیگر وجود دارد و در بیش‌تر بنگاه‌های فعال بورسی، شواهدی از اثرهای رقابت‌گریزی تایید می‌شود.

کلمات کلیدی:

Threshold Level, Innovation Coefficient, Market Power, Stock Returns, Security Market, Panel Smooth Transition

(Regression Model) (PSTR). سطح

آستانه ای، ضریب نوآوری، درجه رقابت، بازدهی سهام، بورس اوراق بهادار، رگرسیون انتقال ملایم پنلی (PSTR).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1194063>

